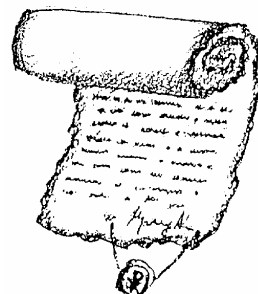

Hírlevél

A NAGYTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

1994. december 18.

II. évfolyam 4. szám

**A Hírlevél eme egy éves jubileumi számával és a következő gondolatokkal kívánunk minden olvasónknak
ISTENTŐL MEGALDOTT, BÉKÉS KARÁCSONYT, ÉS BOLDOG ÚJÉVET!**

"Eljött a nap, mit várva-vártunk
Az égen csillagfény ragyog,
Kis Jézus fáját íme elhozták
A halkán szálló angyalok..."

Évről-évre, így ebben az évben is az adventi várakozás után kigyúlnak a családi otthonokban a karácsonyi fények és a Szeretet-ünnepének áhítata tölti el a lelkeket. Felcsendül az angyali ének: "Dicsőség mennyben az Istennek, békesség földön az embernek."

1994. december 24-én, ha otthonainkban együtt ünnepel a család, - azt hiszem sokan, mai nagymamák és nagy-papák - emlékezni fogunk egy másik karácsony este: 1944. december 24. Nagykarácsony éjszakájára! Akkor még nagyon fiatalon és rettegés közt vártuk az ünnepet. Vártuk a csodát, hogy a Szeretet legyőzi a gyűlöletet, a háború félelmeit és borzalmait. Vártuk, hogy a harcterekről hazatérhetnek az édesapák és ifjak otthonaikba, a lövészárkából a családi tűzhelyekhez. De azon az éjszakán elszabadultak a pokol erői. Nem kondult meg az éjjéli harangszó, és a piciny háborús karácsonyfánk színes gyertyáit nem mertük meggyújtani. A fekete éjszakában, Nagytényben és a környéken azon az 50 év előtti éjszakán idegen tankok dübörögtek, idegen hatalmak katonái törtek be a házakba. Félelem és rettegés ütött tanyát hosszú időre a szívekben, otthonokban.

Elszaladt ötven év! - és az a karácsony sokak számára már csak emlék, fájó, szomorú emlék. Most újra itt a Karácsony, újra várjuk, hogy kigyúljanak a karácsonyi fények és ha megkondul az éjjéli misére hívó harangszó, különös áhítattal adjunk hálát Istennek, hogy ma béke van és együtt lehet a család. Kérjük a karácsonyi kicsi Jézust, hogy a mi unokáinknak soha ne kelljen átélni a háború borzalmait, és csak elbeszélésünkből tudják meg, milyen szomorú volt az a karácsony-est, mikor meggyújtatlanok maradtak a karácsonyfák apró, színes gyertyái.

1994. karácsonyán minden jóakarát embernek van miért hálát adnia! Ha megkondul az éjjéli harangszó, járuljunk hívó lélekkel a kis Jézus jászolához, buzgó szívvel kérve a betlehemi kisdedet:

"Ha elmúlik majd a karácsony,
Jézusunk Te akkor is maradj velünk,
Kérünk Egyházközségünk minden családját
Áldd meg ő édes Istenünk."

/Endrődi Károlyné/

AZ Ő SEGÍTSÉGÉVEL LEZAJLOTT A MÁSODIK IS!

1994. november 12-én a tavalyihoz hasonló előkészítések után 14 órakor megkezdődött a második egyházközségi napunk. A közös éneklés után, melybe besegített Munkácsy Dorottya, Gábor atya bevezető gondolatai hangzottak el.

Ezután az egyházközségben működő egyes kisközösségek, csoportok beszámolóit, bemutatkozásait követték. Ennek keretében Németh András beszámolt a Hírlevél egyes számainak készítéséről. Szeibert András a 6 éve alapított kisközösségét mutatta be, amely a 25-50 évesig mindenkit vár. Botos István az immár 3 éve működő és növekedő létszámú péntek esti felnőtt hittanról mondotta el gondolatait. Ezután Boronkai Zsuzsa a minden 2. héten, csütörtökönként találkozó kis csoportokról mesélt, akik 12-16 évesek és várnak még hasonló korúakat. A tavalyi nagyfiúk és nagylányok hittanosaiból megma-

radtaból alakult kisközösséget mutatta be Kakuk Mária /álméven Maya/. Endrődiné a tőle megszokott, csodált és szeretett lelkeségével ismertette velünk a zárándokutakat. Újabb éneklés után, életkor szerinti kiscsoportokra váltunk, hogy a témánkat, (család, családgyház), vagy bármi mást, kisebb körben is meg lehessen beszélni.

A csoportbeszélgetések után - a tavalyihoz hasonlóan - szünet következett, amely többek szerint idén is a legsikeresebb programja volt az egész délutánnak. Ehhez a finom falatok és a négy szemközti kötetlen beszélgetések is nagyban hozzájárultak.

A szünet után fórum következett ismét a templomban, ahol a csoportbeszélgetések vezetői néhány mondatban beszámoltak a csoportokban történekről. Most ezek a beszámolók következnek:

Mjazovszkyné vezette a **legidősebb** korcsoportot, de talán mégis ők voltak a "legfiatalabbak", amit a csoporttól érkezett sok-sok ötlet is alátámaszt. Néhányan kifogásolták, hogy a Máltai Szeretetszolgálat faházában be kell diktálni az adatokat. A karitással kapcsolatban felhívták a figyelmünket néhány idős, egyedülállóra és volt olyan, aki a segítségét ajánlotta fel. Felmerült az az ötlet, hogy ha valaki meghal az egyházközségben, akkor szólaljon meg a lélekharang. Társadalmi munkára is elhangzott javaslat: az előtér rendbehozatala, a nagyajtó szigetelése, stb. Ide tartozik még, hogy jó lenne, ha a miseruhák mosásába többen is bekapcsolódnának, ez is lehetne egy közösségi alkalom. A Hírlevél előállításának ára van, ez legyen jobban kihangsúlyozva és legyen mód önkéntes alapon, egy külön perselyben a költségekhez való hozzájárulásra.

A költségekhez kapcsolódó téma még, hogy többször kéme a hívek tájékoztatást az egyházközség kiadásairól. Igény lenne a hívek részéről, hogy a templom Nagypénteken a Szentsír-látogatás céljából egész nap legyen nyitva, egy listán lehetne feliratkozni, hogy ki mikor legyen ott biztosan, így nem kellene Gábor atyának az üres templomot őriznie. A betlehemesek az idén lehetőleg több helyre jussanak el. Podlovics a Zambelli út 16-ból egy komplett jászolt ajánlott fel a számukra. (Mjazovszkyné)

A **felölt korúak** csoportjában legalább 20-an jöttünk össze. Beszélgettünk arról, hogy ki miért maradt meg az egyházban. a katolikus egyház viszonylagos személytelenségéről, de arról is, hogy sok kezdeményezés van arra, hogy ezt feltörje, hogy a lerakódott port egyházunkról lefújja és élettel töltsse meg. Szó volt még a gyerek helyéről a családban, az ünnepek fontosságáról a családban. A következő javaslatok hangzottak el: legyen idősek klubja, gyerekes házaspárok mise alatt oldják meg egymást segítve a gye-

rekvigyázást, legyen a "Szállást keres a Szent Család" mozgalom. (Koncz Andrásné)

A **fiatalok** csoportjával a családalapítás szépségeiről és nehézségeiről beszélgettünk, néha kissé akadozva, máskor pergőbben. Szándékunk ellenére talán túlhangsúlyoztuk a komolyságot és felelősséget, de szerencsére a fiatalok leginkább a párválasztás szépségeit látják és ennek adtak hangot. Időnként témát váltottunk, mivel a csoportot azon a napon jobban foglalkoztatta az ebben a korban oly fontos - kisközösségi élet, mint a családalapítás problematikája. Összességében azt mondhatjuk el, hogy egyrészt sok mindent meg kell tennünk a jó házasságért és a jó közösségért, másrészt mindkettő Isten ajándéka. (Fleischer Zoltán és Andrea)

A **12-18 éves fiatalok** számára lakásunkban a legveszélyesebb nem a kés, a villa vagy az olló, hanem a televízió. A TV nézési kórság észrevétlenül elhatalmasodik rajtunk, rabjai, betegek leszünk ennek a képes-hangos doboznak. Az egyházközségi napon azt mértük fel, mennyire vagyunk megfertőzve a kórral. Szerencsére mindnyájan egészségesnek találtattunk., csak akkor nézünk TV-t, ha érdekel minket a műsor, ha unalmas, kikapcsoljuk. Műsorválasztáskor nem befolyásol minket a többiek véleménye, stb, stb: még nem vagyunk lázasak az "elektromos cumitól". Hogy ezt az állapotot megőrizzük, "ez a mi munkánk, és ez nem is kevés ." - József Attila szavaival szólva. (Boronkai Zsuzsa)

A **legkisebbek** csoportjának - 14 gyerek - igen jó dolga volt. Sok játék közben a gyerekekkel tanulságos mesék alapján beszélgettünk arról, miként tudnak otthon segíteni. Közben, nehogy véletlenül éhen haljanak - a nagy munka, rajzolás közben, jó ízűen elfogyasztottuk a sok finomságot, ami a plébánián várt minket. (Botos Eszter)

A fórumon Gábor atya rögtön válaszolt is néhány felmerült gondolatra. Ezután az idősek klubjának a megszervezéséről és a Szállást keres a Szent Család " hagyomány újbóli elindításáról volt szó. Valószínű, hogy e sorok írásakor és olvasásakor már látogatják is egymást azok, akik e szép szokás felelevenítésére jelentkeztek. Örömmel tapasztaltuk, hogy az idén kicsit többen voltunk, mint tavaly. Reméljük, hogy a többi templombajáró testvéreink is előbb-utóbb fontosnak fogja érezni egyházközségünk közösségi életébe való részvételét. Köszönet illeti azokat, akik idejükkal, munkájukkal járultak hozzá a megszervezéshez, annak előkészületeihez. Külön köszönet jár Mészáros Margitnak, aki a közelmúltban csatlakozott a péntek esti hittanhoz, és igen szép emléklapot készített erre az alkalomra, amivel hozzásegített bennünket ahhoz, hogy e nap felejthetetlen maradjon.

Adventi koszorúkötözés

November 26-án ismét összegyűltünk a már hagyományosnak nevezhető adventi koszorúkötözésre az oratóriumban. Idén többen voltunk, mint a legelső alkalommal. Főleg fiatalok és gyerekek voltak szép számmal, az idősebb korosztályt azonban mindenki hiányolta. Jó hangulatban telt az idő, voltak, akik két-három koszorúval távoztak. Koszorúkötözés mellett énekeltünk (jövőre jó lenne kicsit többet), és jókat beszélgettünk. Reméljük jövőre ismét találkozunk.

Sz.A.

BEMUTATKOZÓ

Márta néni két közösség hittan tanárnője, a jövő nemzedék valóságos nevelésén fáradozik és nem csekély siker koronázza igyekezetét. Mész utcai otthonában kerestem őt fel egy beszélgetésre.

--Sokan ismerjük Márta nénit, de életéről nem sokat tudunk.

--Balaton partján éltem 18 éves koromig, ahol templomot díszítettem. Születésemtől kezdve mindig katolikus emberek között nevelkedtem. Legmélyebben apai nagyanyám hitt, akinek testvére apáca volt. Tőle láttam, hogy esténként a kereszt előtt, sírva imádkozott és odaadta bánatát és magát Jézusnak. Szűzanya tiszteletét is tőle tanultam. Szűzanyát anyaként szeretem, sok csodát tett értem. Életem röviden: 26 éve férjnél vagyok, van egy 24 éves lányom, aki egyetemista. Pályafutásomat gyógyszerügyi asszisztensként kezdtem, majd az OSSKI-ben szereztem gyógyszerkiadó, analitikai és rádiófarmakológiai képesítést.

Hitoktatói képesítést szereztem a PPHE-en. Most politológiát szándékozom tanulni az ELTE-n. 6 éve tanítok hittant. Egy év után el akartam menni Budafokról és Keszthelyi atyától kértem segítséget. Elbeszélgetett velem és azt mondta, hogy ne menjek sehova, maradjak ott. Ezért mindig hálás leszek neki. Nagyon nagy megtiszteltetésnek éreztem, hogy vele taníthattam. Így lettem Budafok és Nagytétény közös tanítója, mivel nem bírtam megtenni, hogy ott hagyom őket. Ennek már 5 éve. Három éve együtt táboroznak a két plébánia gyermekei.

-- A gyerekekkel úgy tudom, hogy nem csak hagyományos módszer szerint tetszik foglalkozni.

-- Igen, indítottam egy közös elmélkedő, meditációs rajzszakkört.

-- Mit jelent a "meditáció" szó?

-- Meditáció = bibliai témáról való elmélkedés + szemlélődés. Amit az elmélkedés során látunk, azt lerajzoljuk, vagy lefestjük. Közben beszélgetünk, együtt vannak az egymást szerető gyerekek! Első összejöveteleink létszáma 32 fő volt. Tudom, a módszerem sokakat elcsodálkoztat, de 6 év óta látom gyümölcsét. A tanítványaim 18 évesek, érintetlenek (!), igazán szeretik egymást, és úgy tudnak imádkozni, hogy szinte beleremeg az ember.

-- Ezt a módszert tetszett valahol tanulni?

-- Nem tanfolyamon tanultam, a szentmise közben "kaptam": CSEND volt, amikor az Oltáriszentség előtt leborultam. Úgy éreztem magam, mint a mostani meditációsokon. Csodálatos érzés volt. Kerestem, hogy hogyan jutottam eddig az örömhöz és megtalálva azt, megtanítottam a gyerekeknek is. A test és lélek imáját olvasva megdöbbenem: Loyolai Szent Ignác, a jezsuita rend alapítója is ép így meditált. Avillai Szent Teréz is - akit vezetőmnek tekintek - így imádkozott. Idézném a most megjelent katekizmus 31. oldaláról Szent Teréz szavait: "A szemlélődés ajándék, kegyelem, melyet csak alázatban és szegénységben lehet megfogadni." Ezért van, hogy akinek nem spirituális, gögös a szíve, aki eltelt a föld gazdagságával, az félremagyarázza, mert nem tud velünk tartani. Mit teszünk a meditáció során? CSENDEN vagyunk. Ebben a csendben teljesen odaadjuk magunkat Istennek, hallgatózunk felé, várjuk, mit kíván tőlünk. Megint csak Avillai Szent

Teréz idézem: "A szemlélődés kezdete..... a Szentlélek hatására egybe kell gyűjteni szívünket és össze kell szedni egész lényünket, be kell lakni az Úr hajlékát.....hogy beléphessünk annak jelenlétébe, aki vár minket ... hogy átadjuk neki magunkat hogy megtisztítson és átalakítson minket!"

--Márta néni lát-e a két közösség, a budafoki és a nagytétényi között különbséget?

-- Budafokon van az a bizonyos 32 fő. Nagytétényben is szuper csapat van, ott a 8. osztályt tanítom. A most felnövekvő 3-4-5-6. osztályosok is jó csoport. Nincs különbség a két közösség között. Bírok velük, nincs rájuk panaszom.

-- Az egyházi napról mi Márta néni véleménye?

-- Megszokott hittanosaimmal voltam ott. Jó dolog, ha összejönnek az emberek, de jobb lett volna, ha kicsit összekeverik őket: az idősebbeket a fiatalokkal és a többi. Az is jó lett volna, ha én is kapok egy csoportot, hogy megismerjek más embereket is, ne csak a hittanosokat. Szeretnék egy külön véleményt kérdés nélkül is elmondani: sokan mondják, hogy a 40 év alatt nem járhattak templomba. Miért nem? A falunkban, Nemesgulácsban volt párttitkár, de a templom attól még tömve volt vasámap. Nekem is mondták, hogy nem vesznek fel, de na és.

-- Mit tekint Márta néni élete céljának?

--Reggeltől estig, halálomig gyerekeket tanítani. Nagyon szeretem őket, nagy öröm, mikor meg tudom velük érteni, hogy mit vár el tőlük az Isten.

-- Köszönöm az interjút.

/ Bíró Ádám /

Ha Istent ismerni akarod,
tedd rá életedet a szeretetre,
és meg fogod találni Őt,
egészen biztosan,
mert ha elindulsz,
és következetesen haladsz
egy patak mellett,
megérkezel a Tengerhez,
még akkor is,
ha soha nem hallottál volna róla!
/Szent-Gály Kata/

1994. év eseményei

Március 15-én nemzeti ünnepünkön kirándulás volt: a gyerekek Varga Pétemé hitoktatóval a Dunapartra, a felnőttek és néhány kisgyerek pedig a Húvösvölgybe mentek.

Március 20-án egyházzenei áhítat volt templomunkban, melyen Vivaldi: Stabat Mater és Bevezetés a misererehez című műveit B.Kéry Edit oratóriumi énekes adta elő, Miskolczi Katalin orgonaművész kíséretével.

Március 27-én délután 5-8-ig lelkigyakorlatos beszédeket mondott és szentmisét mutatott be Takács Ervin piarista atya.

Nagybőjt elején meg kellett változtatni templomunk vasámapi miserendjét (8, 10 és este fél 7 óra), hogy Temyák Géza budatétényi esperes plébános betegsége miatt a budatétényi híveket is el lehessen látni.

A nagyszombati körmeneten a hívek adományából felújított baldachint használtuk. A selyemborítást Urbán Piroska nővér készítette és Pólya Zoltán törökbálinti, Dibáczy Sándor nagytétényi kárpitosok erősítették fel a keretre. (utóbbiak ingyenesen)

Április 24-én a 10 órai szentmise után a 803 sz. nagytétényi Nagyboldogasszony Cserkész Csapat 10 cserkésze tette le a fogadalmat a templomtéren, szülők és öreg cserkészek nagyszámú részvétele közepette.

Május 1-én egyházzenei hangverseny volt, B.Kéry Edit oratóriumezenés, Róth Ede és Gémes Andrea klasszikus gitárosok közreműködésével.

Május 4-én koszorúzás a Szent Flórián szobomál, majd utána szentmise a tűzoltókért. A szentmisén a Tűzoltóság Központi Zenekara a templom nyitott főkapuja előtt felállva egy Schubert misét adott elő Pajzs Gábor vezényletével.

Június 5-én Úmapján volt az elsőáldozás, amikor 13 fiú és lány járult először szentáldozáshoz.

Június 7-9 között Czesctohowába zárandokoltunk és megtekintettük Krakkót, valamint Wadówicét is, a pápa szülővárosát.

Július 2-án a budapesti hívek első szombati ájtatosságát templomunkban tartotta dr.Paskai László bíboros, prímás, érsek. A prédikációban a következő napon megnyíló egyházmegyei zsinatról szólt.

Július és augusztus hónapokban a hittanos gyerekek és fiatalok Mátraházán, Iszkaszentgyörgyön és Kosdon táboroztak. A költségekhez a Hitoktatási Felügyelőség 50.000 Ft-tal járult hozzá.

Augusztus 15-én templomunk búcsúnapján az esti ünnepi szentmisét Szenderffy Ferenc kelenvölgyi plébános mutatta be.

Szeptember 14-én a burgenlandi Fraknováraljára zárandokoltunk.

Október 2-án a 10 órai szentmise keretében részleteket hallottunk Eszterházy Pál H caelestiséből, B.Kéry Edit énekes, Kőszeghy Károly orgona és fia Kőszeghy Őrs gondonka előadásában.

A nyár folyamán templomunkban új elektromos kapcsoló és biztosító szekrények lettek felszerelve. A korszerűsítésre tűzvédelmi szempontok miatt volt szükség. Az aprólékos és nem látványos munkát - házilagosan Endrődi László és Szabó Aladár villanyszerelő, valamint Popovics Gyula kőműves végezte. Munkájukért nem kértek díjazást.

Október 23-án - mely vasámapra esett - délelőtt 10 órakor szentmisét mutattunk be az 1956-os forradalom és szabadságharc áldozataiért, melyen részt vett Hajas Ervin polgármester, dr. Pölös Gáza jegyző, a pártok és társadalmi szervezetek képviselői. A szentmise után megkoszorúztuk a Szelmann-ház homlokzatán elhelyezett 1956-os emléktáblát.

Október 30-án délelőtt a 10 órai szentmise után Lauber Benedek c.prépost,székesdfehérvár-felsővárosi plébános felszentelte a nagytétényi kastély bejárata előtt álló Nepomuki Szent János restaurált szobrát. A szentmisén és a szentelésen részt vett a templom egykori kegyurának- Rudnyánszky Józsefnek - leszármazottja, dr. Rudnyánszky Gabriella fogorvos, Hajas Ervin polgármester, Zatykó Lajosné dr. alpolgármester, Keresztes Sándor országgyűlési képviselő (volt vatikáni nagykövet), Bartos Mihály (aki a városvédők részéről a restaurálás fő szervezője volt), Szabó Péter főiskolai tanár, restaurátor (aki Huber Józseffel végezte a munkát), dr. Bodor Imre művészettörténész (aki szakmai tanácsaival segítségére volt a restaurátoroknak) és a hívek nagyszámú gyülekezete. A szobomál Garbóczy László önkormányzati képviselő - egyben mint városvédő is - röviden vázolta az 1751-ben emelt gloriette és Nepomuki Szent János szobor történetét, hányatott sorsát, mely a végső pusztulással fenyegetett.

November 12-én egyházközségi napot tartottunk, ahol híveink 5 - korosztályonként kialakított - csoportban folytattak eszmecserét.

November 26-án adventi koszorúkötés volt az oratóriumban, minden korosztály részvételével.

December elejére elkészült a keresztelő kápolnában felállított szenteltvíz tároló, ahonnan híveink szenteltvizet vihetnek haza.

Ami még ezután következik:

December 23. péntek délután ½ 5 idősek karácsonya.

December 24. szombat délután 4 órakor pásztorjáték.

December 31. szombat este ½ 7 év végi hálaadás.

Terveink:*1.1 Missziós gondolat elmélyítése*

Hazánkban a missziós gondolat szinte feledésbe merült négy évtized alatt. Valamikor régen a nagytéényi templomban is volt egy "bólogató néger" szobor, melynek a nyílásán bedobva egy pénzérmét, az fejmozdulattal megköszönte. Ennek leginkább lelki haszna volt, nevezetesen az, hogy ébren tartotta elsősorban a gyerekekben a missziós gondolatot. November elején a Pápai Missziós Művek magyarországi igazgatója levélben fordult hozzánk, melyben sürgeti a missziós gondolat felújítását. Világszerte az elmúlt évben a gyerekek 47,5 millió dollárt gyűjtöttek a szükségét szenvedő gyerekek részére. Ausztriában például, ahol szokásban van a Háromkirályok éneklése, és gyerekek ily módon 120 millió schillinget gyűjtöttek hasonló céllal. Magyarország immár évtizedek óta semmit nem gyűjtött a missziók gyermekeinek részére, - mert nem gyűjthetett. Ezért az idei pásztorjáték szokásos perselybevételét a missziók javára fogjuk küldeni, s így a nagytéényi gyerekek is hozzájárulnak ahhoz, hogy távoli missziók gyermekein segítsenek.

2.1 Nagytéényi kálvária felújítása

Amint Szalay Ákos építőmémők beszámolt az önkormányzati újságban a kálvária ügyről, máris többen adományt juttattak el a plébániára e célra. Azóta sikerült befizetési csekket szerezni az "Esztergom-Budapesti Főegyházmegye építéséért és támogatásáért alapítvány"-hoz. Ez úgy működik, hogy az egyházmegyei alapítvány csekkjét lebélyegezzük a plébánia pecsétjével, s ennek alapján az egyházmegyei központban a befolyt összegeket elkülönítik a nagytéényi kálváriára. Aki tehát anyagilag támogatni szeretné a felújítást, a plébánián kérjen alapítványi csekket. (A templomba azért nem helyezük el, mert összekeveredne az egyházközségi csekkel, melyre az egyházi adót lehet befizetni.) Az alapítványba befizetett, adományok az adóalapból leírhatók. (Az alapítvány bírósági nyilvántartási száma: 4676, Bank számlaszáma: Budapest Bank 208-54966, APEH levonhatósági határozat száma: 7145372 / 77)

/ Gábor atya /

Érdliget, 1994. június

Pár hete könyveket vásároltam, s vásárlás előtt bele szoktam olvasni. Az egyikben a 8 boldogságról volt szó. Ekkor eszembe jutott az érdligeti lelkigyakorlat, Filó Kristóf (érdi plébános) atyával, melynek a Hegyi beszéd volt a témája és benne a 8 boldogság. Pár mondatnál szeretnék visszaemlékezni. Lelkigyakorlatunkat Érdligeten a Regina Mundi ciszterci nővérek apátságában tartottuk, melynek vendégházában mi voltunk az avatóvendégek. 1945-től P.Dr.Naszályi Emil O.Cist.atya a Regina Mundi ciszterci monostor alapítója és vezetője volt. Előtte Bakonyban éltek, ill. szétszóródva a politikai rendszer miatt. Bakonyboldogasszony monostora az ősi fegyelem szerint akar élni, a hazánkért való engesztelés gondolatával. Legfőbb feladatuknak az Isten dicséretét tekintik. Ezt tapasztalhatjuk is közös énekükben és imáikban. A nővérek saját magukat tartják fenn, keréteszkednek, háztartást vezetnek, van köztük virágkötő, grafikus, zenész. Itt találkoztunk Kinga nővérral, akit sokan ismernek Tétényből (hittant tanított). Modern templomukban a vasámapi szentmise bárki számára látogatható. Lelkigyakorlatunkat Szeibert András szervezte. Különböző problémák miatt csak 8-an jöttünk össze, 4-en Tétényből, a többiek a Baross Gábor telepről, és a XI.kerületből. 30-50 év közöttiek voltunk, házaspárok és egyedülállók. Mi is az a lelkigyakorlat? Röviden azt mondhatnám: "feltöltődés". A világ zajából kikapcsolódva, magunkba mélyedve önünket jobban megismerjük, hitünkben jobban megerősödünk. Beszélgettünk a mai értelemben vett keresztény értékrendről,

- hatalomról
 - gyűlöletről ' - erkölcsről, arról, hogy
 - Isten világa és az ember világa csak a szeretettel találkozik,
 - legyen igényünk a belső lelki tisztaságra,
 - próbáljuk a másik emberben a sokarcú Jézust látni,
 - mi az a vagyon, amit még szabad gyűjteni? - gazdagság megfoszt a szabadságtól.
 Érdekes vélemények alakultak ki, saját vagy mások érdekében hazudni, vagy mindig, mindenkivel igazságban élni.
 A szünetekben sétálhattunk a szép kertben és szívhattuk a jó levegőt, vagy a kápolnában átélhettük a csend gazdagságát, és magunkba mélyedhettünk. Szobáinkba is elvonulhattunk, melyek összkomfortosak (WC, zuhanyzófülke). A legtöbb segítséget külföldről kapták a monostor működéséhez. Utolsó este vendégünk volt Emil atya. Az ő elbeszéléséből megemlíteném a "lelkihegymászást". A hegymászás erőt, lendületet ad, - melegség és energia szabadul fel. Folytathatnám tovább, de csak ízelítőt szerettem volna adni a majdnem 3 napos lelkigyakorlatról. Miért megyünk lelkigyakorlatra? "Mert szükségünk van rá, hogy karbantartsuk belső önünket, a mai hajsolt életből egy kicsit kikapcsolódjunk, Isten felé forduljunk, kegyelméből erőt gyűjtsünk. Ez a lelkigyakorlat mindannyiunk számára ajándék volt.
 / Endrődi Erzsébet /
 Végezetül szeretném még idézni azt a 8 boldogságot, melyet a vásárolt könyvben olvastam:

MODERN BOLDOGSÁGOK

Boldogok . akik mások érdekeit
úgy viselik szívükön, mint sajátjukat
mert ezzel békét és egységet teremtenek.
Boldogok
akik mindig készek megtenni az első lépést,
mert rá fognak döbbsenni, hogy a másik sokkal
nyitottabb,
mint azt éreztetni tudta volna.
Boldogok,
akik sohasem mondják: most aztán elég!
mert mindig meg fogják találni az új kezdet lehetőségét.
Boldogok,
akik előbb meghallgatnak másokat és azután szólnak,
mert így megértésre fognak találni.
Boldogok
akik minden vitából kihallják a csipetnyi igazságot,
mert így képesek lesznek azt elfogadni és másokkal is
közölni.
Boldogok,
akik sohasem használják ki kiváltságos helyzetüket,
mert ezért becsülni fogják őket.
Boldogok,
akik sohasem sértődnek meg, sohasem csalódtak,
mert ezzel jó légkört teremtenek környezetükben.
Boldogok,
akik képesek alul maradni, képesek veszíteni,
mert az Úr az, aki győzhet!

(Klaus Hemmerle, Aahen püspöke)

"A beszéd ajándék, hogy másokkal szemben a jót, szépet közölhessük."

(A. S. Exupéry: A kis herceg)

KÖNYVAJÁNLAT: A lelkgyakorlaton megismert Emil
atyá lelki gazdagsággal megírt legújabb könyvére
szeretnénk mindenki figyelmét felhívni:

P. Dr Naszályi Emil O. Cist.: Isten titka az emberben

BETLEHEMEZÉS: A betlehemező gyerekek idén
december 23.-án, pénteken délután 1 és 4 óra között
mennek betlehemezni azokhoz, akik erre jelentkez-
tek.

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség. Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Szeibert András (1225. Budapest, Batthyány u. 34. Tel : (1) 226-8699),

Németh András (2440. Százhalombatta, Százhalombatta, Hága László út 11. Tel : (23) 354-742).

A plébánia levelesszekrényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 7 Ft . A költségek fedezésére adományokat elfogadunk .

06.